

Andragendet er saalydende:

„En særdeles vigtig Næringsgren for Landbeboere, især i de mindre frugtbare Egne af Vestjylland, er uregtelig Kvægavlens og Kvægopdræt. Regjeringen har for at lette Handelen dermed tilladt, at der paa forskjellige Steder i Landet maa holdes aarlige Kreaturmarkeder. Dog mangler disse endnu paa flere Steder, hvilket ogsaa er Tilfælde med Jaaborg og omliggende Sogne i Stads Herred, Ribe Amt. Disse Sogne ligge i en Afstand af 2 Mile til den nærmeste Station og have lige saa langt og længere til de nærmeste Markeder. Ved denne lange Transport tabe Kreaturer meget af deres virkelige Værdi. Flere Gange og til forskjellige Tider have vi henvendt os til Indenrigsministeriet med Bøn om Bevilling til, at der ved Jaaborg Kro, hvor den fornødne Markedsplads findes, aarlig hvert For- og Efteraar maa afholdes et Marked med Kreaturer og de Varer, som Bonden behøver til sin Avlsdrift, men faaet et afflaende Svar, af hvilken Grund vides ikke. Vi undertegnede Beboere henvende os derfor ærbødigst til det meget ærede Folkething ved at bede gunstbeholdt at drage Omhu for, at det her omtalte, længe søgte Savn snarest muligt bliver afhjulpet, og forvente, at der vil blive os meddelt et heldigt Resultat.“

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Indenrigsministerens Overveielse.

17. Fra Gaardeier Niels Theodosiussen af Beistrup om Ophævelsen af et Amyndighedsdekret. (Indbragt den 4de Februar 1885 af Folkethingetsmanden for Hjørring Amts 5te Valgkreds, Berthelsen).

Andragendet er saalydende:

„I Anledning af, at Skifteforvalteren i Han Herreder under 24de Oktober f. A. havde paa Foranledning fra min Hustru affaagt et Dekret, hvorefter undertegnede Gaardeier af Beistrup Niels Theodosiussen blev erklæret umyndig, tillod jeg mig efter først at have bevrædet mig over det efter min Formening aldeles uberettiget affaagte Amyndighedsdekret for Hjørring Amt, at henvende mig til Justitsministeriet med Begjæring om Dekretets Ophævelse, og tillod jeg mig i denne Begjæring at fremhæve, at Dekretet var affaagt over mig, uden at man havde givet mig nogensomhelst Leilighed til at svare paa de mod mig af min nærmeste Familie rettede Anker, at det kun var saa Personer, man havde afhørt, og at disse ikke vare edfæstede, samt at der Intet var oplyst om min Færd, der kunde berettigede til at anse mig som den, der paa Grund af manglende Fornuft var ude af Stand til at raade over mit Bo, hvorhos jeg, idet jeg hoslagde dels en Attest fra Nysitus Møller i Aalborg betræffende min mentale Tilstand og dels en Erklæring fra en Masse Sognebeboere tillod mig at begjære disse afhørte om muligt ved en Sættedommer. Men desuagtet har Ministeriet nu ved sin Resolution af 29de September d. A. behaget, støttende sig paa Amtmands og Herredsfogeds Erklæringer, hvoraf jeg tillader mig at hoslægge Gjenparten, at udtale, at man for Tiden finder Betæneligheder ved at ophæve Amyndighedsdekretet over mig. Der er saaledes for mig, om jeg vil søge at gjenerhverve mine almindelige Borgerrettigheder — dem, man ved nævnte Dekret har berøvet mig —, intet Andet tilbage end at henvende mig til den høie Rigsdag med det trygge Haab, at denne vil hjælpe mig til, hvad jeg anser for at være min Ret. Jeg skal, da jeg ikke skjønner rettere, end at min Sag fra min Side er saa vel oplyst, som det kan fordres, og da jeg nærer det trygge Haab, at den høie Rigsdag vil finde det at høre til en af sine helligste Pligter at værne om Statsborgernes almindelige Rettigheder og at paase, at disse ikke uretteligen berøves dem, indskrænke mig til at henvise til, hvad jeg i mit Andragende til Justitsministeriet har anført; kun være det mig tilladt at paapege, at ligesaa lidt som man har fundet Anledning til efter min Begjæring at lade den af mig begjærte videre Undersøgelse i min Sag ske ved en Sættedommer, ligesaa lidt har den ordinære Dommer fundet Anledning til at examinere under de yderligere Forhør, han har afholdt, nogen eneste af de Mænd, der have afgivet Erklæring om min Sindstilstand og fundet det over mig affaagte Amyndighedsdekret uberettiget, medens han derimod har indskrænket sig til at afhøre nogle saa Personer, om hvem det formentlig forud har været bekjendt, at de ikke vilde forklare i min Favør. Jeg skal her afholde mig fra enhver Infimiation enten lige overfor Herredsfoged eller Amt eller Ministerium; men jeg